

onder zijn berusting nemen, zo niet goedschiks, dan via de rechter⁵³).

Francesco's belangen in de wijnhandel vereisten een nauwlettend toezicht op Franse leveranciers en afnemers. Op 11 juli 1680, de dag van de voorspoedige geboorte van zijn dochter Maria Anna, gaf hij een procuratie om het vonnis van 'La Cour de la Bource' te Bordeaux van 18 mei 1679 tegen Jean Orliac te executeren⁵⁴). Op 1 augustus 1680 machtigde hij Jean Veran, koopman in Reims om aldaar twee wissels te incasseren⁵⁵), en veertien dagen later Joseph Cagnoni, een stadgenoot te Parijs, twee wissels ten laste van de gebroeders Simonnet, bankiers en kooplieden aldaar⁵⁶). Op 1 maart 1681 schakelde hij daartoe zijn broer Bernardo in tegen de Brusselse koopman Pompeo Guiseny⁵⁷).

Op 25 juli 1680 moest hij maatregelen nemen tegen de Frankfortse kooplieden Matheus en Jacobus Seiters, aan wie hij in hun kwaliteit als makelaars, vier pakken kostbare textiel ter waarde van f 3344/8 had gezonden⁵⁸). In deze in het Latijn gestelde akte, zoals gebruikelijk was in het verkeer met het Hoogduitse gebied, terwijl de meeste Rotterdamse notarissen geen moeite hadden met Engelse, Franse, Italiaanse en zelfs Spaanse teksten, trad Petrus Rabus als getuige op. De gebroeders Seiters bleken in staat van faillissement te verkeren en op hun goederen werd beslag gelegd, ook op de pakken van Gallaccini, die bestemd waren voor een afnemer in Milaan. Van deze vordering is ondanks jarenlang slepende processen en langdradige Latijnse attestaties van notaris Carolus van den Ende, als die van 21 november 1681⁵⁹), niets terecht gekomen.

Gallaccini schijnt in 1681 weinig nieuwe transacties te hebben gesloten, vermoedelijk uit geldgebrek, waarin slechts door geringe leningen als die van Johan Willemsz. de Wijs, oud-burgemeester van Schiedam, ten bedrage van f 3.000,— op 14 maart 1681 onder borgstelling van Jacob Cudde, en opnieuw op 14 januari 1682 onder die van Johan Heydanus en Willem Pedy, kon worden voorzien⁶⁰). Een proces tegen Bartholomeus van Sittert, dat in zijn voordeel door Commissarissen van Kleine Zaken was beslist, won hij ook in appèl voor Schepenen op 14 maart 1681⁶¹).

Wel sloot hij met 17 andere wijnhandelaren op 8 september 1681 een contract van maatschap om gezamenlijk 500 stukken Nantoise brandewijn en 100 stukken cognac voor gezamenlijke rekening in te kopen tegen tevoren vastgestelde prijzen⁶²).